študentský časopis

SRŠEŇ

číslo 1
ročník VI
2009/2010

Interview s riaditeľom školy

Reportáž z Francúzska

Imatrikulácia

+ darček

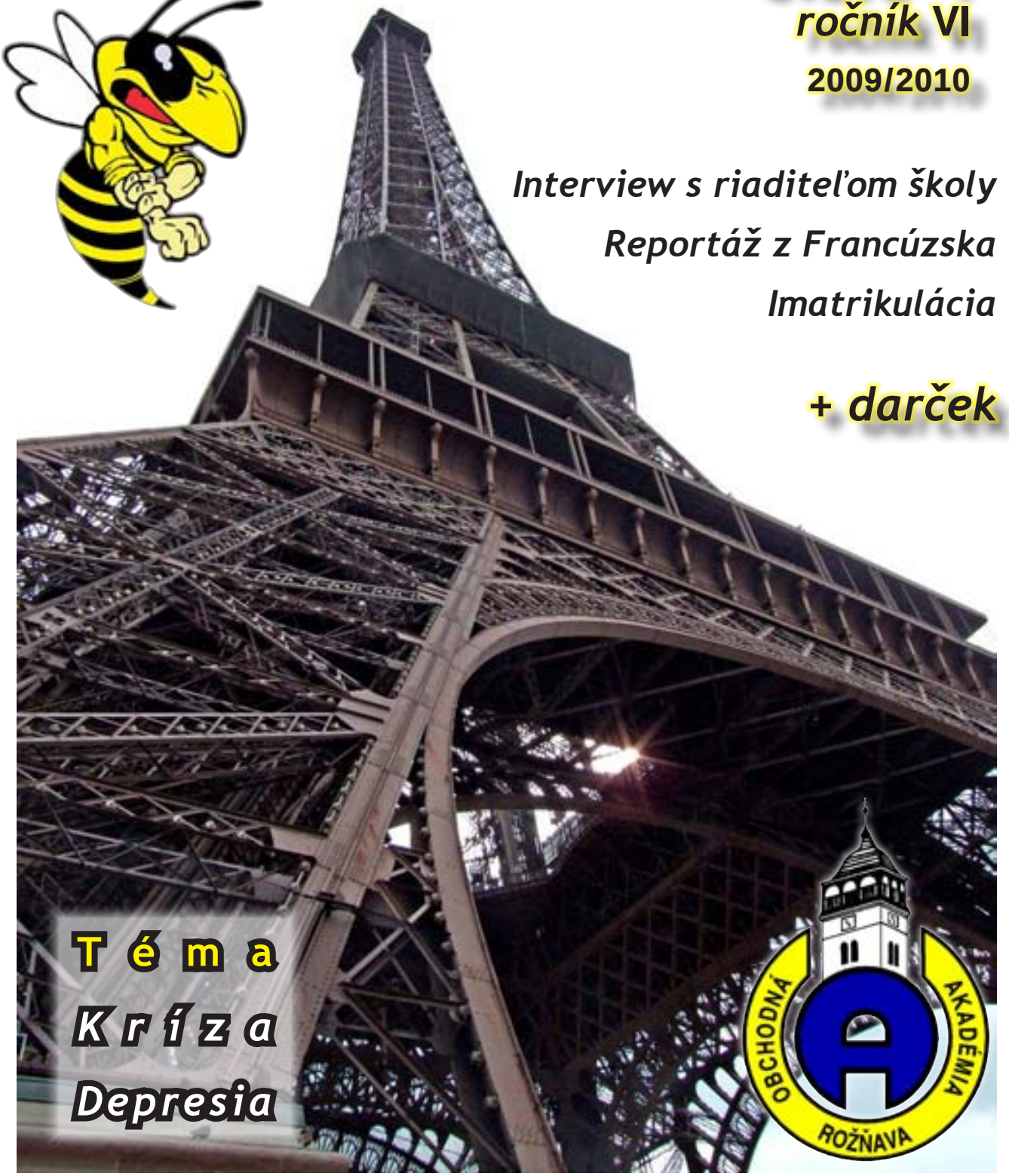

Téma Krízy Depresia

OBCHODNÁ AKADÉMIA ROŽŇAVA

Obsah	2
Úvodník	2
Vyhodnotenie súťaže	2
Interview s riaditeľom školy	3
I ♥ PARIS	4
Kríza	6
Naši najlepší... ekonómovia	6
Depresia - keď smútok vyhráva	7
Demokracia si ty!	8
Žiacka školská rada - malá škola demokracie	10
Poznám svoje práva. I povinnosti...?	10
Ostrým perom	10
17. november - Medzinárodný deň študenstva	11
Týždeň študenstva	11
Náš cech je opäť väčší	11
Imatrikulácie 2009 bez servítky	12
Súťažili sme	14
Až súdny spor rozhodol o "otcovstve" počítačov	14
Športový deň	15
Veľké podmorské dobrodružstvo 3D	15
Účelové cvičenie	16
Autosalón Nitra 2009	16
Gupka	17
Mladí podnikatelia	17
Kočap	18
Šport	19
Zábavné čítanie	20
Profil Vlada Kékesiho	21
Ako sa lúčia naši najmilší...	22

OBSAH

Úvodník

Ahoj, ahoj, ahoj!

Na začiatok sa vám predstavím, volám sa Eva, som žiačkou 2.B triedy, a keďže som šéfredaktorkou časopisu Sršeň, budem vás v každom čísle tak ,,z rýchlika" informovať, čo zaujímavé by ste si mohli prečítať. Keďže toto je 1. číslo VI. ročníka, najprv vám predstavím naše rubriky, ktoré nájdete v každom budúcom čísle...

Možno vás zaujme interview, kritika, nosná téma časopisu alebo práve zábavná strana, športová rubrika či informácie o dianí v škole.

Tvoriť časopis by nás malo spolu 25 študentov, ale nie je to tak, niektorí sú prihlásení možno nedobrovoľne, a preto sa im nechce spolupracovať. **Ak sa chcete pridať k nám, nebojte sa a príďte!**

Och, a aby som nezabudla, ku každému číslu priložíme malé prekvapenie.

Dúfam, že sa vám náš časopis bude páčiť!

Ave

Vyhodnotenie súťaže...

o najlepšiu fotografiu na tému „PRIATEĽSTVO"

My, redaktori časopisu, sme vyhlásili skvelú súťaž pre všetkých žiakov našej školy o najlepšiu fotografiu. Čakali sme fotografie na e-mail, no s veľkým sklamaním vám musíme oznámiť, že nám neprišla ani jedna, teda ani jeden žiak nemal záujem zverejniť svoje fotografie, počuť názor laika i odborníka a dokonca ani vyhrať perfektnú cenu. Ale my sa nevzdávame! Ceny máme odložené v „šuplíku" a vyhlasujeme novú súťaž, možno s bližšou témou pre vás: **LÁSKA**...

Ešte stále dúfame, že sa medzi nami žiakmi skrýva jeden fakt úžasný fotograf, ktorého fotky by chceli vidieť všetci, lebo chceme oceniť toho najšikovnejšieho. Vaše fotografie čakáme na e-mail: ***srsencasopis@gmail.com***. Vyhodnotenie súťaže nájdete v nasledujúcom čísle.

Redaktori sa pousilovali a vybrali spomedzi svojich fotiek jednu, ktorá mohla byť vhodnou na predchádzajúcu tému. Škoda, že členovia redakčnej rady sa nemôžu zúčastňovať na súťažiach vyhlásených nimi.

Andy

"Nemusím vychovať génia, budem rád, keď školu bude opúšťať zodpovedný človek."

S naším redakčným mikrofónom som zašla za pánom riaditeľom PaedDr. Viktorom Balážom, aby som ho vyspovedala. Nechýbala mi odvaha amatérskeho novinára a pánovi riaditeľovi som položila okrem iných otázok aj otázky ,,na telo".

Kde ste študovali, aké vzdelanie ste doteraz dosiahli?

- Študoval som na Fakulte telesnej výchovy UK v Bratislave. V ďalších štúdiách som absolvoval 1. a 2. kvalifikačnú skúšku, absolvoval som rozširujúce vzdelávanie pre etickú výchovu a spoločenskú komunikáciu a rigorózne skúšky, na základe ktorých mi bol udelený titul doktor pedagogiky (PaedDr.).

Ktoré predmety ste vyučovali a vyučujete?

- Vyučoval som telesnú výchovu, brannú výchovu, etickú výchovu, teraz ešte aj spoločenskú komunikáciu.

Odkedy vykonávate funkciu riaditeľa tejto školy?

- Funkciu riaditeľa školy vykonávam nepretržite od 1. augusta 1991.

Ako často sa volí nový riaditeľ a aké sú kritériá jeho výberu , zvolenia?

- Riaditeľ školy má podľa zákona 5-ročné funkčné obdobie. Po piatich rokoch sa musí podľa zákona realizovať výberové konanie na túto funkciu.

Mne končí funkčné obdobie v tejto škole 31.12.2009, takže náš zriaďovateľ, Košický samosprávny kraj, pripravuje výberové konanie na funkciu riaditeľa tunajšej školy. Predpokladám, že výberové konanie sa uskutoční v priebehu mesiaca december.

Nedávno ste boli s našimi žiakmi vo Francúzsku. Ktorú krajinu by ste cheli ešte navštíviť?

- Bol som v mnohých krajinách, ale ešte sa mi nepodarilo dostať sa na Ďaleký východ, do Japonska.

Aké máte koníčky, záľuby?

-Mojou záľubou je v prvom rade šport, ktorý som aj aktívne vykonával. Aktívne som hral futbal a stolný tenis. Okrem toho si rád zahrám tenis a využívam možnosti na plávanie a lyžovanie.

V súčasnosti sa do mojich záľub dostáva nový fenomén - zábava a hry s vnukom a vnučkou.

Aké sú vízie školy do budúcna?

- Hlavnou víziou školy do roku 2013 bola jej rekonštrukcia vo forme nadstavby, výmeny okien a zateplenia. Žiaľ, náš projekt v rámci Regionálneho operačného plánu nebol schválený, takže zatiaľ budeme vyučovať v priestoroch, ktoré máme teraz.

Druhou dôležitou víziou školy je zatraktívniť ju zavádzaním nových odborov. Jeden nový odbor sa už vyučuje. Je to manažment regionálneho cestovného ruchu. Na druhý odbor, bilingválnu obchodnú akadémiu v anglicom jazyku, sme podali žiadosť na ministerstvo školstva a je v štádiu riešenia s tým, že by sa mal tento odbor vyučovať od školského roku 2010/2011.

Treťou víziou je spracovanie a implementácia projektu Premena tradičnej školy na modernú.

V rámci tohto projektu, ktorý sa teraz spracováva, by sme chceli skvalitniť vyučovací proces a jeho materiálno-technické zabezpečenie. Celková suma projektu by mala byť okolo 350 tisíc eur.

V neposlednej miere je našou úlohou skvalitňovať pracovné podmienky pre našich učiteľov a študijné podmienky našich žiakov vrátane sociálnych zariadení.

Teraz je celosvetová hospodárska kríza. Postihla aj našu školu?

- Robíme všetko preto, aby žiaci nepocítili v škole, že je nejaká kríza. Vo vnútri organizácie je však veľké finančné trenie. Za posledné 4 roky sa znížil počet žiakov o vyše sto, čo je ešte v korunách vypočítané 3,5 milióna korún. O toľko peňazí máme nižší rozpočet školy. Pritom sa organizácia nezmenšila, treba vykurovať a svietiť v tých istých budovách ako v minulosti. Tých 3,5 milióna korún (okolo 116 tisíc eur) treba niekde ušetriť. Predpokladám, že to necítite, lebo sa snažíme zabezpečiť primerané podmienky pre vyučovací proces.

Školská jedáleň a školský internát je financovaný z podielových daní. V tejto položke nám už zriaďovateľ 3-krát znížil rozpočet v dôsledku toho, že prísun podielových daní do štátnej pokladne je v porovnaní s minulým rokom nižší takmer o 40 %. V súčasnosti sme radi, keď budeme môcť vyplatiť platy pre kuchárky a vychovávateľky, takže rozvoj a skvalitnenie podmienok v týchto zložkách školy a školských zariadení sú nemožné.

Prečo sa nevyužívajú riaditeľské voľná?

- Prečo nie som zástancom riaditeľského voľna? Uvediem dôvody:

1. Žiaci cez školský rok z 210 vyučovacích dní majú 21 dní prázdnin a voľna.

2. Ďalšie dni voľna sú počas maturít, počas študentských dní.

3. Každý rok prekonávate rekordy v počte vymeškaných hodín na žiaka.

4. Od nového školského roka nemôžem dať riaditeľské voľno len v odôvodnených prípadoch schválených prednostom Krajského školského úradu.

Na rodičovskom združení ste hovorili o tom, aby žiaci OA nechodili cez víkendy po večeroch do barov. Prečo máte takýto názor?

-Ja si myslím, že vysedávanie a zábava v zafajčených baroch nie sú zdravé. A keď už ste v tých baroch, tak prečo niečo nevyskúšať, a to je len prvý krok a vstup do krajiny závislosti. A je mi to veľmi nepríjemné, keď vidím, že deti za pultom nalievajú deťom, myslím neplnoletým, pred pultom, ktorí sa potom tackajú na parkete s cigaretou v ústach.

Nie sme spokojní s hygienou v škole. Pavučiny na toaletách, nie je tam toaletný papier, chýbajú zamykače. Prečo sa vedenie školy začína zaujímať o hygienu len vtedy, keď je to už nevyhnutné (napr. minuloročná žltačka)?

- O hygienu školy sa má v prvom rade dôsledne starať organizácia.Ak zistíte nejaké nedostatky, nahláste nám to okamžite na sekretariát.

O hygienu sa má však starať aj žiak a to tým, že má v škole hygienické vrecúško, ktoré aj využíva. Po každom použití sociálneho zariadenia použije svoj toaletný papier, dôsledne si umyje ruky a utrie do svojho uteráka. Aj po telesnej výchove si urobí hygienickú očistu v sprchárni. Ruku na srdce, kto z vás robí tieto úkony?

Je možné vyriešiť problém voľných hodín a desiatovej prestávky takým spôsobom ,ako to je aj s obedňajšou prestávkou, teda že školu môžeme opustiť v tom čase so súhlasom rodiča?

- Škola má počas voľných hodín zabezpečiť pre žiaka priestor na relaxáciu alebo na prípravu na vyučovanie. Priestory sú vyhradené takto: trieda v prípade TEV dievčat, internetová čajovňa v školskom internáte, stolnotenisová herňa v starej budove. Počas vyučovania, čo je aj voľná hodina, za žiaka zodpovedá škola. Zodpovednosť nie je možné preniesť na rodičov. Z tejto zodpovednosti sa vymyká len obedňajšia prestávka, kedy podľa bezpečnostných predpisov žiak, zamestnanec prerušuje pracovnú dobu. Obedňajšia prestávka sa nezapočítava do pracovnej doby zamestnanca a to platí aj o vyučovacom čase pre žiaka.

Čo je mottom vašej pedagogickej práce?

- Nemusím vychovať génia, budem rád, keď školu bude opúšťať zodpovedný človek.

Ďakujem za vyčerpávajúce odpovede.

Zhovárala sa
Nikoleta Mikeová

I ♥ PARIS

Comenius project visit in France

V roku 2008 začal svoju činnosť krúžok Virtuálneho podnikania v cestovnom ruchu pod vedením pani profesoriek Heleny Fraňovej a Jany Vidovej, ktorý vznikol vďaka schválenému projektu medzinárodnej spolupráce s názvom ,,EVE“ (European Virtual Enterprise) v rámci programu Comenius Partnerships.

Pobytu vo Francúzsku sa zúčastnil výber žiakov prvého, druhého a tretieho ročníka, ktorí sú zapojení do projektu EVE. Cieľom je zdokonaliť sa v anglickom jazyku a spoznať kultúru iných národov. Na projekte spolupracujú školy z Poľska, Česka, Francúzska a Slovenska. Vďaka tomu sme sa minulý rok zúčastnili pobytu v Českej republike, v máji naša škola hostila projektových partnerov, možno si ešte spomínate na prezentácie v OKC, 5. októbra 2009 sme vycestovali do Francúzska a ešte nás čaká záverečné stretnutie v Poľsku.

Ponúkame vám malú reportáž z cesty do Francúzska, v rámci ktorej sme navštívili školu a mesto Cambrai a Paríž, očami študentky druhého ročníka.

Chladné **pondelkové ráno**, tma, ale všetci s veľkým úsmevom nastupujú do autobusu. Ešte nevedia, čo ich čaká. Dlhá cesta autobusom ☹, to bol asi jediný problém, ktorý nás trápil, pretože vydržať 25 hodín sedieť a sledovať míňajúcu sa krajinu, je dosť namáhavé... Ale vďaka našej radosti a očakávaniu sme to všetci zvládli. Prešli sme Slovenskom, Českom, Poľskom, nekonečným Nemeckom, Belgickom a konečná Francúzsko - mesto Cambrai. Všetci sme boli vytešení, keď sme uvideli hotel, no ešte sme si štyri hodinky počkali na teplú postieľku a fajnú sprchu, kým nám pripravili izby.

Utorok sme mali len pre seba, každý strávil svoj voľný čas, ako uznal za vhodné, ale aj tak skoro všetci skončili na nákupoch.

V **stredu** ráno sme to mali ťažké, asi to bolo tým neporiadkom v našej izbe, chystali sme sa na raňajky, no nikto si nevedel nájsť svoje veci. Chodievali sme sa stravovať do ich starej školy, teraz je to niečo ako nadstavba. Učitelia a žiaci francúzskej školy nás zaviedli do terajšej budovy školy a poukazovali nám všetky učebne, jedáleň. Neskôr sme prezentovali krásy prírody, pamiatky a známe osobnosti svojich národov, samozrejme v anglickom jazyku. Prezentácie sme robili v jedálni, ktorá bola zároveň aj divadelnou sálou. Prví boli Francúzi a za nimi sme nasledovali my, Slováci. Keď sme si vypočuli všetky prezentácie Čechov aj Poliakov, žiaci nás zaviedli medzi vysoké budovy mesta, pozreli sme si krásny kostol, pochodili sme po jarmoku a nakoniec sme sa vrátili späť do školy, kde sme počkali našich profesorov

a išli sme do múzea. Pred múzeom bol krásny park a nádherná fontána. Tu sme dali zabrať našim foťákom až-až. Večer, všetci vyfintení, sme vznešene vstúpili na radnicu, kde sme mali „ uvítaciu recepciu“. Radnica bola krásna, hore na poschodí bola obrovská sála, kde sa konali sobáše,

a dokonca sme si niektorí odvážlivci, tak denský valčík. Francúzi nás milo privítali, nám pripravili výbornú večeru, typickú pre do hotela položiť si hlavičky na mäkké zajtrajší deň v Paríži.

Je **štvrtok** ráno, zazvoní prvý budík ☺, krásne vyobliekaní, zatancovali aj vie- všetko nám poukazovali a na záver dňa tento región. Tak sme spokojne išli späť vankúšiky plný očakávania, ako dopadne každý pomaly vstáva a opäť to začína: „Rýchlo, rýchlo, joj, kde mám veci, nestíham !“ A znovu v autobuse. Cesta do Paríža trvala zhruba 3 aj pol hodinky, ale to bolo tou zápchou a chaosom, ktorý tam mali Parížania. Ako prvé sme zazreli vysoké budovy, veľa áut a potom - Víťazný oblúk. Videli sme ho len z autobusu, ale myslím si, že je to viac ako ho nevidieť vôbec. Keď sme sa priblížili k vyše tristo metrov vysokej Eiffelovke, každý plný šťastia kričal: ,,Waaw! “ Po kúpe lístkov na vežu sme sa zoradili a približovali k dverám, čím ďalej tým viac to bolo vzrušujúcejšie a tým viac sme sa báli. Prvé pocity z výťahu boli trochu čudné, keď začal pomaly vystupovať po poschodiach, ale keď sme sa ocitli na vrchole, strach pominul, každý videl len tú krásu... Okrem výhľadu na celý Paríž nás zaujala predajňa šampanského a voskové figuríny p. Eiffela.

Ďalej nasledovali nákupy ☺. Ako prvé sme si asi všetci kúpili suveníry, teda malé i veľké Eiffelovky, a neskôr „ I love Paris „ tričká. Návšteva Louvru bola asi pre každého veľkým zážitkom. Škoda, že sme sa nemohli pokochať umeleckými dielami vo výstavných priestoroch, ale mali sme málo času. Na prehliadku všetkých priestorov Louvru by sme potrebovali aspoň tyždeň. A na záver - prechádzka po záhradách. Deň končil diskotékou v Cambrai, niektorí sa išli zabaviť s pohostinnými Francúzmi a Francúzkami. Myslím si, že každý mal výbornú náladu a dobre sa cítil, až možno na Marcela ☺, ale aspoň mal zážitok.

Z Cambrai náš autobus vyštartoval v **piatok** ráno o 10 hodine a opäť nekonečná cesta cez Nemecko, uff. Príchod domov bol asi pre každého (možno sa mýlim) po dlhej ceste tým najlepším momentom, veď ako sa hovorí: „Všade dobre, ale doma najlepšie!“

Andy

KRÍZA

Čo to je?

Finančná kríza je slovo, ktoré sa týka všetkých nás na celej Zemi. Je to „reťazec“, ktorý zasiahol najprv podnikateľský sektor a teraz postihol priamo aj nás obyčajných ľudí. Niekto ju však vníma viac a niekto menej, ale žiadny človek nevie povedať, dokedy bude trvať.

Aké má stránky?

Mnohí z nás ju vnímajú veľmi **negatívne.** Zvýšená nezamestnanosť, ktorú zapríčinilo prepúšťanie pracovníkov pre nedostatok financií. Zastavenie výrobného sektoru spôsobilo krach mnohých firiem a závodov.

Pozitívna stránka krízy predstavuje pokles cien najmä v elektronike a potravinách. Aj zníženie cien motorových vozidiel a poskytnutie šrotovného motivovalo ľudí k tomu, aby si kúpili nové autá.

Čo spôsobila?

Existuje len malé percento ľudí, ktorí si finančnú krízu neuvedomujú. Nestratili zamestnanie, ba dokonca sa im ani nezmenil rodinný rozpočet. Žijú si rovnako ako pred krízou. Napriek tomu sú znepokojení, lebo nevedia, čo im prinesie budúcnosť. Život je nevyspytateľný a finančná stabilita týchto šťastlivcov sa môže rozplynúť zo dňa na deň , z minúty na minútu...

Na druhej strane sú ľudia, ktorí stratili zamestnanie na začiatku krízy alebo počas jej trvania. Ich plány sa zmenili. Prestali dostávať mesačnú mzdu za svoju prácu, zaradili sa medzi nezamestnaných a sú nútení spoliehať sa na pomoc štátu – podporu v nezamestnanosti. Krutá realita vyvoláva v rodinách otázky ako: **Čo bude ďalej? Dokedy to bude trvať?** V tejto situácii sa domácnosti a rodiny s deťmi musia vysporiadať len s minimom a nemôžu si dovoliť nadštandardné veci. Musia byť skromnejší a uspokojiť sa s tým, čo majú.

Deti musia pochopiť situáciu rodičov, byť tolerantné a nežiadať od nich veci, bez ktorých sa vedia zaobísť.

Ako ju vnímajú študenti?

Myslím si, že my študenti ešte nemáme veľa spoločného s krízou. Nás sa priamo nedotýka. Nestratili sme zamestnanie a nestali sme sa nezamestnanými. Napriek tomu sa nájde zopár žiakov, ktorí nie sú spokojní s finančnou stránkou v rodine.

V našej triede nie je žiadny človek, ktorý by bol nespokojný so súčasnou situáciou.

Niektoré dievčatá sa ale sťažujú, že odkedy sa zaviedlo euro, míňajú oveľa viac ako predtým. Naši chlapci to pociťujú rovnako. Majú pri sebe vyššiu hotovosť, ktorú oveľa rýchlejšie minú či už pri nákupoch v obchode alebo pri dávaní tringeltu v reštauráciách a baroch.

Ja som na tom tiež podobne. Kríza sa ma vôbec nedotýka. Mám pri sebe stále vyššiu hotovosť a taktiež miniem oveľa viac ako za predchádzajúcej meny. Zistila som, že vysokú hotovosť ako napr. 20- eurovú bankovku neminiem, kým ju nemám v drobných.

Tí nespokojní majú asi zlé skúsenosti s aktuálnou krízou. Nemôžu sa zúčastniť lyžiarskeho zájazdu , nemôžu si dovoliť školské výlety a mnoho ďalších vecí, po ktorých im ich srdiečko túži.

Naša rada pre vás :-)

To najťažšie je už za nami. Myslite pozitívne, lebo vaše pozitívne myslenie napomáha zániku zlej finančnej situácie!

Rikinka

Naši najlepší... ekonómovia

Súťaž o najlepšieho ekonóma je už každoročne tradíciou v našej škole. Určite by každého z vás zaujímalo, ako sa pripravovali na túto súťaž naši víťazi... Boli to hodiny ťažkého učenia, či len náhodné tipovanie správnych odpovedí v teste? Aj toto je jedna z otázok, na ktorú vám v rozhovore s nimi prinášame odpoveď.

<u>Tu ich máme:</u>
- *Marián Kocián*
- *Martina Boldišová*
- *Marcel Róth*
- *Jana Kupcová*

Ako ste sa pripravovali na túto súťaž?
M. Kocián: „ Niečo som si zapamätal už aj z hodín a takto, že som mal tie odpovede už pred sebou, to bolo o niečo ľahšie.“
M. Boldišová: „ Zbežne som si to prelistovala, ale hlavnou výhodou môjho úspechu je priebežné pripravovanie.“
M. Róth: „ Čo vám poviem? Kto umí, ten umí.“
J. Kupcová: „ Pred súťažou som si prezrela jednotlivé tematické celky. Pojmy, ktoré mi neboli úplneznáme, som si preopakovala.“

Myslíte si, že bol tento test náročný? Ako by ste ho ohodnotili?
M. Kocián: „ Nie, bol ľahký.“
M. Boldišová: „ Test nebol náročný, z tých troch či štyroch možností si už

jednu predsa vyberiem, nie?“
M. Róth: „ Test nebol ťažký, pomohli mi ľudia okolo mňa, ale niečo som aj vedel... (smiech) “

Ako by ste vy ako najlepší ekonómovia školy,nedalo nám neopýtať sa, riešili súčasnú ekonomickú krízu?
M. Kocián: „Neviem, ako by som to riešil, ale určitým problémom je veľká nezamestnanosť a s tou by bolo treba niečo spraviť.“
M. Boldišová: „ Extrémnym prípadom na vyriešenie by bolo, keby peniaze padali z neba. Ale realita je iná a sama by som to nevyriešila. Dobré riešenie by bolo, keby sa tí zazobaní ľudia dokázali uskromniť a podporiť chudobnejších. Chodí to totiž tak, že bohatí nedajú a chudobní ak majú, tak rozdajú aj to málo.“
M. Róth: „ Aj keby na chleba nebolo, ale kríza bude ďalej. Sám to iste nevyriešim.“
J. Kupcová: „Myslím, že v danej dobe by sa štátna politika mala zamerať na školstvo. Malo by sa dbať na to, aby mladí ľudia mali záujem o štúdium. Niečím im ho zatraktívniť a presvedčiť ich, že štúdium je dôležité. Veď práve vzdelaní mladí ľudia sa môžu podieľať na raste ekonomiky. Nevzdelaní ľudia sú spoločnosti na ťarchu. Po skončení povinnej školskej dochádzky sú odkázaní na sociálne dávky, pretože bez vzdelania si nevedia nájsť prácu. A tým nepredstavujú pre spoločnosť žiaden prínos.

Kexica

Depresia - keď smútok vyhráva

Túto tému som si vybrala preto, lebo je to problém, ktorý sa týka nás mnohých, každodenne nás obklopuje. Je dôsledkom moderného spôsobu života? Alebo krízy? Zdá sa, že dôvodov na depresiu je viac a viac. Nie všetci však vieme, čo presne toto slovo znamená.

Mladí ľudia považujú za depresiu nerovnováhu svojho vnútra, no lekárom sa pod týmto pojmom vybaví ochorenie celého organizmu. . .

Podľa výskumu patrí Depresia medzi najčastejšie psychické poruchy, ktoré sa u nás vôbec objavujú. V Slovenskej republike trpí depresiou takmer tretina obyvateľstva a v posledných štyridsiatich rokoch sa jej výskyt takmer štvornásobne zvýšil.

Mladí ľudia často nepoznajú rozdiel medzi týmto ochorením a mýlia si ho s prechodnou zlou náladou. Depresia nie je teda len slabosť, nedostatok vôle alebo sebadisciplíny. Vedie k pocitom smútku, beznádeje, k strate prežívania radosti, energie aj vôle.

Od bežného smútku alebo rozladenosti sa depresia líši najmä tým, že:
- je intenzívnejšia a hlbšia ako smútok,
- trvá dlhšie,
- nepriaznivo ovplyvňuje našu výkonnosť.

Medzi hlavné príznaky depresie patria poruchy nálady, myslenia, správania ale aj niektorých telesných funkcií.

Medzi ďalšie typické znaky patria aj:
- pretrvávajúca smutná, úzkostlivá nálada,
- negatívny pohľad na seba a sebapodceňovanie,
- pocity beznádeje, pesimizmu alebo bezmocnosti,
- sebaobviňovanie a strata zmyslu života,
- strata záujmu a radosti,
- nespavosť, predčasné ranné prebúdzanie sa alebo naopak, nadmerná ospalosť a spavosť aj v priebehu dňa,
- strata chuti do jedla, výrazné zníženie váhy alebo prejedanie sa a priberanie na hmotnosti,
- pokles energie, únava,
- nadmerné obavy a starosti, časté pocity napätia.

Mám depku, neraz počuť z úst aj našich spolužiakov, preto sme sa rozhodli urobiť si malý prieskum. Podľa vykonaného prieskumu v našej škole 8 % zo 40 opýtaných študentov nevie, čo slovo depresia znamená a 13 % nevie, ako sa toto ochorenie prejavuje. Ďalej sme sa pýtali našich žiakov, či už mali depresiu a na túto otázku nám až 68 % z nich odpovedalo „áno“. Študentov sme sa spýtali aj na ich koníčky. Medzi najčastejšie sa opakujúce odpovede patrili hlavne : počítač, z toho internet, chat a hry, ďalej športy ako sú futbal, basketbal a volejbal a v neposlednom rade to boli záľuby ako chodenie vonku s kamarátmi, počúvanie hudby, tanec, spev ale aj čítanie kníh.

Ďalšou témou v našom dotazníku bola otázka: „ Koľko máš priateľov a kamarátov? “

Na túto otázku odpovedalo 85% z opýtaných, že má pár priateľov a veľa kamarátov, ďalších 10% nám odpovedalo, že nemá ani jedného ozajstného priateľa a cíti sa osamelý/á, a 5% nám na otázku odpovedalo, že má len jedného priateľa.

Poslednou otázkou v dotazníku bolo: „ Rozmýšľal si už niekedy nad samovraždou? “

85% z opýtaných nám odpovedalo „ nie “ a zvyšných 15% povedalo Áno, už mi to niekedy napadlo.

Myslím si, že na základe tohto prieskumu, by sme sa mali viacej zaoberať touto problematikou a snažiť sa ju priblížiť mladým ľuďom.

Na názor ohľadom tejto témy sme sa pýtali aj nášho výchovného poradcu PaedDr. O. Sanisla: „ V škole sme ešte problém týkajúci sa depresie neriešili. Výchovný poradca však nie je odborník a v každom prípade môže len poradiť na koho sa obrátiť. Niekedy si ale za depresívne stavy môžeme sami, napr. stresom, odkladaním úloh v škole, ktoré ak nespravíme postupne, nazbiera sa nám to a potom vznikajú situácie, keď sme mali niečo spraviť za mesiac , teraz to musíme dohňať za deň - dva, čo už potom, pravdaže, môže viesť k vzniku depresie. “

Najdôležitejšou úlohou ako predchádzať depresii je znižovanie stresu. Podľa vyjadrení lekára Stres hrá veľkú úlohu pri vzniku, tak aj pri udržiavaní depresie. Preto je dôležité naučiť sa stresu predchádzať.

Kexica

DEMOKRACIA SI TY!

Demokracia a mladý človek

(Esej)

Demokracia je vláda ľudu, prostredníctvom ľudu a pre ľud.
(Abraham Lincoln)

Demokracia.

Keď som to slovo počula po prvýkrát, bola som ešte dieťa, nepripisovala som k tomu žiadnu hodnotu. Keď mi však po prvý raz prebehla hlavou myšlienka, čo tá demokracia vlastne je, držala som v mojich rukách svoj občiansky preukaz.

Slovo demokracia znie tak politicky, tak odborne, tak nezaujímavo. Ale prečo? Týka sa každého z nás. Je našou minulosťou, prítomnosťou, ale aj našou budúcnosťou. No predsa, prečo nás tak nezaujíma? Je to niečo, čo sa týka iba tých, ktorí tento štát, tento náš maličký svet riadia? Tých, ktorí denno-denne sedia v divadle a hrajú sa s nami ako s nejakými bábkami? Prečo nechávame náš život v rukách iných? Prečo len kritizujeme a nekonáme? Však demokracia by mala byť NAŠA! Demokracia sme MY. Aj TY, aj JA! Ľudia sa chovajú, ako by boli sto rokov za opicami. Tvária sa, že o ničom nevedia. Sú si istí, že ich sa to netýka. Nestarajú sa o svoje potreby, nekonajú v prospech vlastného dobra, lepších podmienok pre život. Väčšina z nás, ktorí sme už vyrástli z mamičkiných plienok a dovŕšili vysnívanú „osemnástku", len príde domov, zapne telku, poprípade prečíta nejakú tú knihu. No, to som asi prehnala, skôr časopis... A to isté robí aj vtedy, keď príde deň volieb. Zapne telku, ponadáva na tých, ktorí sa snažia budovať našu krajinu, náš štát, i viesť k lepšiemu tie bábky, ktorými sme my! Ticho kritizujeme, ale nič nekonáme! Čím to je? Dávnejšie bolo všetko inak. Na vlnách času sa to však zmenilo. K horšiemu? Možno... Veď v minulosti sa viedli boje o lepšie podmienky! Každý túžil po lepšom svete... A dnes sme takí pohodlní... Nemuseli by sme vytiahnuť zbrane a ísť tvárou tvár vojne. Stačilo by zájsť na voľby, alebo vyjadriť svoje potreby, navrhnúť nejaký plán, podať nápady, s ktorými by sme prispievali k budovaniu našej budúcnosti.

Raz sa jeden múdry vyjadril, že základom demokratického štátu je sloboda. A mal pravdu, jednoznačne. Sloboda je krásne slovo, ktoré vzbudzuje pozitívne ohlasy v každom z nás. Byť slobodný si zaslúži každý. Na svet sme prišli slobodne a narodili sme sa s právami, ktoré si musíme chrániť a rozširovať vo vlastnom záujme. Myslím si, že všetci máme vlastné názory, za ktoré sa hanbiť nemusíme a ani nesmieme.

Nemali by sme sa nechať riadiť tým, čo povie jeden z tých, ktorý sa príliš rád hrá s bábkami. Slobodný prejav je tak vzácny. Toľké roky sa o to bojovalo, umieralo, hádalo a nakoniec, keď to ľudia ťažko, ale predsa len dosiahli, stratili záujem. Zvykli si na pohodlie a povedia si: „Však nejako už bude!" Nebolo by zlé vrátiť sa do čias, keď prebiehali občianske vojny vo Francúzku, vžiť sa do postavy toho, ktorý bojoval za svoje právo, a ktorý musel vystáť množstvo tvrdých prekážok za cenu svojho vlastného života, aby sme si uvedomili, aké obrovské šťastie máme, že môžeme na verejnosti hlásiť to, čo si myslíme. Dnes môžeme povedať čo len chceme, môžeme konať, ako len chceme. Demokracia je krásna vec. Ale čo vlastne je? Pre mnohých je to len prázdne, bezvýznamné slovo. Pre iných však to slovo ožije. Ožije v človeku. V človeku, prostredníctvom ktorého koná skutky. Množstvo skutkov. Pozor však, aby sa tá demokracia neobrátila späť na totalitu.

Aj Ján Pavol II. sa raz zamyslel, že dejiny učia, že demokracia bez hodnôt sa rýchlo premieňa na jasnú alebo kamuflovanú totalitu. Totalita . To slovo vyžaruje toľko zlej energie. Však jej významom bolo, aby jeden panovník, jeden vládca rozhodoval o všetkom. Mal v rukách životy tisícich ľudí, ktorí bezpríčinne sledovali, akú kartu im pridelí a ako sa zatúži zahrať s ich osudmi. Tu neplatilo, že sa každý mohol vyjadriť ako chcel. Tu platilo, čo povedal jeden, to musel každý občan rešpektovať a podľa toho konať a žiť. Kto nesúhlasil, prišiel o život v mnohých prípadoch.

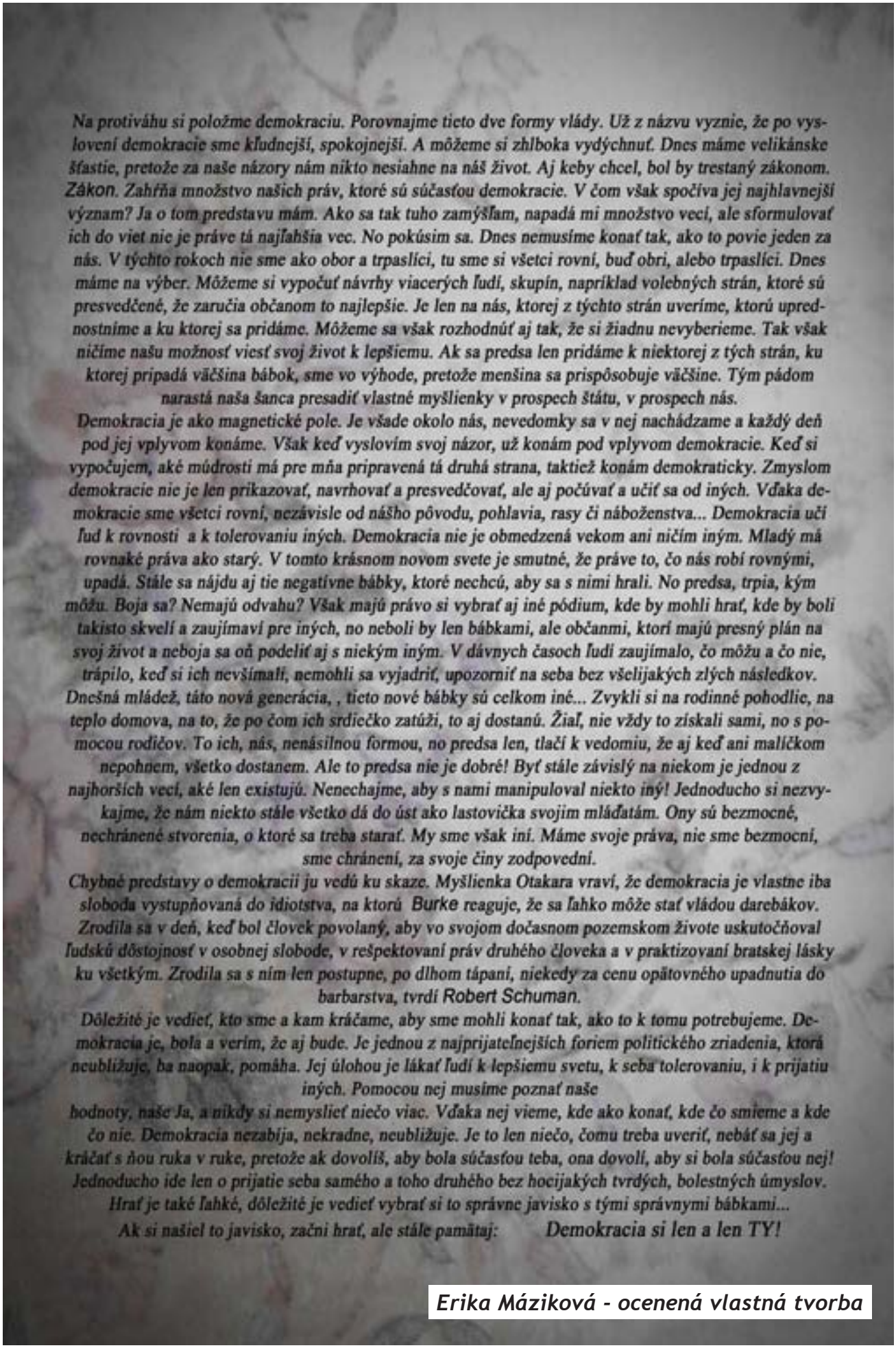

Na protiváhu si položme demokraciu. Porovnajme tieto dve formy vlády. Už z názvu vyznie, že po vyslovení demokracie sme kľudnejší, spokojnejší. A môžeme si zhlboka vydýchnuť. Dnes máme veľkánske šťastie, pretože za naše názory nám nikto nesiahne na náš život. Aj keby chcel, bol by trestaný zákonom. Zákon. Zahŕňa množstvo našich práv, ktoré sú súčasťou demokracie. V čom však spočíva jej najhlavnejší význam? Ja o tom predstavu mám. Ako sa tak tuho zamýšľam, napadá mi množstvo vecí, ale sformulovať ich do viet nie je práve tá najľahšia vec. No pokúsim sa. Dnes nemusíme konať tak, ako to povie jeden za nás. V týchto rokoch nie sme ako obor a trpaslíci, tu sme si všetci rovní, buď obri, alebo trpaslíci. Dnes máme na výber. Môžeme si vypočuť návrhy viacerých ľudí, skupín, napríklad volebných strán, ktoré sú presvedčené, že zaručia občanom to najlepšie. Je len na nás, ktorej z týchto strán uveríme, ktorú uprednostníme a ku ktorej sa pridáme. Môžeme sa však rozhodnúť aj tak, že si žiadnu nevyberieme. Tak však ničíme našu možnosť viesť svoj život k lepšiemu. Ak sa predsa len pridáme k niektorej z tých strán, ku ktorej pripadá väčšina bábok, sme vo výhode, pretože menšina sa prispôsobuje väčšine. Tým pádom narastá naša šanca presadiť vlastné myšlienky v prospech štátu, v prospech nás.

Demokracia je ako magnetické pole. Je všade okolo nás, nevedomky sa v nej nachádzame a každý deň pod jej vplyvom konáme. Však keď vyslovím svoj názor, už konám pod vplyvom demokracie. Keď si vypočujem, aké múdrosti má pre mňa pripravená tá druhá strana, taktiež konám demokraticky. Zmyslom demokracie nie je len prikazovať, navrhovať a presvedčovať, ale aj počúvať a učiť sa od iných. Vďaka demokracie sme všetci rovní, nezávisle od nášho pôvodu, pohlavia, rasy či náboženstva... Demokracia učí ľud k rovnosti a k tolerovaniu iných. Demokracia nie je obmedzená vekom ani ničím iným. Mladý má rovnaké práva ako starý. V tomto krásnom novom svete je smutné, že práve to, čo nás robí rovnými, upadá. Stále sa nájdu aj tie negatívne bábky, ktoré nechcú, aby sa s nimi hrali. No predsa, trpia, kým môžu. Boja sa? Nemajú odvahu? Však majú právo si vybrať aj iné pódium, kde by mohli hrať, kde by boli takisto skvelí a zaujímaví pre iných, no neboli by len bábkami, ale občanmi, ktorí majú presný plán na svoj život a neboja sa oň podeliť aj s niekým iným. V dávnych časoch ľudí zaujímalo, čo môžu a čo nie, trápilo, keď si ich nevšímali, nemohli sa vyjadriť, upozorniť na seba bez všelijakých zlých následkov. Dnešná mládež, táto nová generácia, , tieto nové bábky sú celkom iné... Zvykli si na rodinné pohodlie, na teplo domova, na to, že po čom ich srdiečko zatúži, to aj dostanú. Žiaľ, nie vždy to získali sami, no s pomocou rodičov. To ich, nás, nenásilnou formou, no predsa len, tlačí k vedomiu, že aj keď ani malíčkom nepohnem, všetko dostanem. Ale to predsa nie je dobré! Byť stále závislý na niekom je jednou z najhorších vecí, aké len existujú. Nenechajme, aby s nami manipuloval niekto iný! Jednoducho si nezvykajme, že nám niekto stále všetko dá do úst ako lastovička svojim mláďatám. Ony sú bezmocné, nechránené stvorenia, o ktoré sa treba starať. My sme však iní. Máme svoje práva, nie sme bezmocní, sme chránení, za svoje činy zodpovední.

Chybné predstavy o demokracii ju vedú ku skaze. Myšlienka Otakara vraví, že demokracia je vlastne iba sloboda vystupňovaná do idiotstva, na ktorú Burke reaguje, že sa ľahko môže stať vládou darebákov. Zrodila sa v deň, keď bol človek povolaný, aby vo svojom dočasnom pozemskom živote uskutočňoval ľudskú dôstojnosť v osobnej slobode, v rešpektovaní práv druhého človeka a v praktizovaní bratskej lásky ku všetkým. Zrodila sa s ním len postupne, po dlhom tápaní, niekedy za cenu opätovného upadnutia do barbarstva, tvrdí Robert Schuman.

Dôležité je vedieť, kto sme a kam kráčame, aby sme mohli konať tak, ako to k tomu potrebujeme. Demokracia je, bola a verím, že aj bude. Je jednou z najprijateľnejších foriem politického zriadenia, ktorá neubližuje, ba naopak, pomáha. Jej úlohou je lákať ľudí k lepšiemu svetu, k seba tolerovaniu, i k prijatiu iných. Pomocou nej musíme poznať naše

hodnoty, naše Ja, a nikdy si nemyslieť niečo viac. Vďaka nej vieme, kde ako konať, kde čo smieme a kde čo nie. Demokracia nezabíja, nekradne, neubližuje. Je to len niečo, čomu treba uveriť, nebáť sa jej a kráčať s ňou ruka v ruke, pretože ak dovolíš, aby bola súčasťou teba, ona dovolí, aby si bola súčasťou nej! Jednoducho ide len o prijatie seba samého a toho druhého bez hocijakých tvrdých, bolestných úmyslov. Hrať je také ľahké, dôležité je vedieť vybrať si to správne javisko s tými správnymi bábkami...

Ak si našiel to javisko, začni hrať, ale stále pamätaj: *Demokracia si len a len TY!*

Erika Máziková - ocenená vlastná tvorba

Žiacka školská rada - malá škola demokracie

Mnohí sa iste pýtate, čo to vlastne ŽŠR je, prečo ju máme? Nie je to žiaden div. Dnes každý volá po demokracii a ani škola nie je výnimkou. Malou školou demokracie môže byť aj ŽŠR, skupina žiakov, ktorá reprezentuje názory a záujmy svojich spolužiakov a presadzuje ich na rokovaniach s vedením školy, čím umožňuje žiakom demokraticky ovplyvňovať dianie v škole a podieľať sa na ňom.

Mladí ľudia, primerane svojmu veku, majú prispievať k riešeniu problémov vo svojom okolí. Musíme si uvedomiť, že v škole trávi mladý človek podstatnú časť svojho života. Škola je teda nielen sprostredkovateľom vedomostí, ale má naučiť žiakov aj komunikovať s okolím. A v tom môže ŽŠR výrazne pomôcť.

ŽŠR na našej škole začala aktívnejšie pracovať v minulom školskom roku pod vedením novej koordinátorky. Každý začiatok je ťažký, ale našťastie nám mal kto pomôcť. CVČ na Strojárskej ulici v Košiciach zorganizovalo pomocné školenia. Po školení koordinátorky sa členovia ŽŠR zúčastnili trojdňového školenia na Šírave a následného školenia v klubovni našej školy. Vďaka týmto školeniam sme sa dozvedeli , o čom vlastne ŽŠR je.

Z činnosti v minulom školskom roku by som spomenula vysielania v školskom rozhlase, pomoc pri organizovaní imatrikulácií prvákov, mikulášsku akciu, súťaž vo viazaní ikebán, vianočnú poštu, veľmi spontánnu akciu prvého ročníka obchoďáckych fašiangov, pripomenutie si sviatku učiteľov netradičnou formou, účasť na rôznych workshopoch a konferenciách, vyhlásenie súťaže o super triedu s peňažnou motiváciou odmien a pod. Novinkou v tomto školskom roku je zriadenie informačného okienka na webovej stránke školy, ktoré sa bude dopĺňať a aktualizovať.

Činnosť ŽŠR je však závislá predovšetkým od aktivity samotných žiakov. Je dôležité ukázať mladým ľuďom, že ich názory a problémy sú pre nás dospelých dôležité. Na druhej strane musíme požadovať od mladých ľudí tiež zodpovedný prístup v spoločnom hľadaní odpovedí na otázky, ktoré trápia zasa nás, ľudí na druhej strane / vedenie školy, učiteľov, zamestnancov a pod. /.

Určite by sme mali túto šancu využiť.

Mgr. Daniela Keményová

Poznám svoje práva. I povinnosti...?

Čo sú to práva? A čo sú povinnosti? Otázka je položená jednoznačne, ale kde je odpoveď? Každý z nás má nejaké práva i povinnosti. Ale kde je hranica? Kde končí jedno a začína druhé?

Minulosť nám dokázala, že práva sú, že existujú. Koľkokrát však boli porušené? Koľkí ich neakceptujú ešte ani dnes? Sú ešte takí? Dnes už svoje práva pozná snáď každý. Veď nimi dokážeme vehementne manévrovať pred nosom iného a dokazovať, že naše práva sú tie väčšie. Práve z porušovania práv ľudí vznikali a aj dnes vznikajú vojny, vzbury či nepokoj vo svete. Všetko vychádza z myslenia a chápania ľudí a ich pohľadu či postoja k životu.

Dobrým príkladom môže byť prostredie, ktoré dobre poznáme a je nám dôverne známe – škola. Ako sa tu delia práva a povinnosti? Svätou povinnosťou učiteľa je učiť. Podľa mňa to ani nie je povinnosť, ale poslanie. A neverím, že ten, kto sa na túto cestu vyberie, po nej kráča s nevôľou a odporom. A aké sú ich práva? Aj učiteľ je len človek a aj on má právo na omyl. Nikto na svete nie je neomylný, a preto sa chyba nemôže vyčítať ani učiteľom. Veď oni sú tí, ktorí nám počas rokov našej mladosti pomáhajú vyzrieť, uvidieť správnu cestu. Prečo sú potom zo strany žiakov toľko hanobení? Prečo sa im nedostáva patričná pozornosť a úcta? Je to len preto, lebo nám stále niečo prikazujú? Prečo sú to v našich očiach len ľudia, ktorí nám dávajú ,,nezmyselné" úlohy? Prečo to robia? Naschvál? Alebo je to úplne inak? My žiaci svoje práva poznáme snáď najlepšie zo všetkých. V prvom rade máme právo na vzdelanie. Ale skutočne ho chceme? Svoje práva naozaj ovládame. Ale ako je to s povinnosťami? Aj keď ich pozná-me, tvárime sa, že o nich nič nevieme. Prečo sa stáva, že v triede nemá polovica žiakov domácu úlohu? Všetci zabudli? Podľa mňa je to dôkaz neplnenia si povinností. Alebo nie? No keď zabudne učiteľ doniesť písomky s dobrými znám-kami, hneď je oheň na streche. Prečo sa tvárime, že sme najlepší? Prečo toľko pokrytectva a cynizmu?

Poznáme svoje práva i povinnosti? Ja si myslím, že určite áno. Ale zdá sa mi, že svoje povinnosti sa v niektorých prípadoch snažíme všemožne obchádzať.

Podľa mňa je dôležité, aby sme sa konečne nad sebou zamysleli a chybu začali hľadať najskôr v sebe a potom v iných. Dá sa to...?

Andrej Korsinszky

BEZ KOMENTÁRA

Ostrým perom ...

Študujem na Obchodnej akadémii v Rožňave. Podľa každého je to škola s vysokou úrovňou, študent sa ,,morí" v škole do 15:15 hod., málokedy má riaditeľské voľno. Jednoducho, študenti sú na OA vzornými študentmi.

OA má však aj zápory, to, čo sa študentom nepáči (niežeby sa nám páčila dĺžka vyučovania), napríklad, toalety v kláštore.

Pri vstupe do týchto priestorov vás ovalí nepríjemná vôňa. Možno by nebol problém kúpiť v TESCU nejaký lacný osviežovač vzduchu. Záchody buď nesplachujú, alebo rovno vytekajú na chodbu. Toaletný papier by ste tu tiež darmo hľadali. Dole v kúte samé smeti, pozriete sa hore, tam máte dlhonohých spoločníkov. Študentom nejde tak o luxus, ako o hygienu a čistotu.

A pretože je známe, že pozametať si treba vždy najprv pred vlastným prahom, nabudúce pôjdeme do vlastných radov a kritika sa nevyhne ani nám študentom.

Mimi

17. november - Medzinárodný deň študentstva

Čo sa v dejinách v tento deň odohralo? Prečo tento deň pripadol práve na 17. november? Veľmi málo práve z nás študentov to vie a priznávam sa, keby neexistoval GOOGLE, dodnes to neviem ani ja. Pre väčšinu z nás, a hlavne pre Linduš, to znamená predovšetkým sladký deň voľna. No skrýva sa za tým aj hlbšia myšlienka.

Celé sa to začalo 28.10.1939 v Prahe, keď si občania rozbitej Československej republiky pripomenuli zakázanými demonštráciami vznik ČSR. Pri tejto demonštrácií bol nacistami Protektorátu Čiech a Moravy zastrelený mladý študent medicíny Jan Opletal. Jeho smrť vyvolala ďalšiu demonštráciu. Študenti sa dostali do konfliktu s políciou a nemeckými vojakmi. Reakciou vtedajšej vlády na tieto udalosti bol prepad študentských internátov a zatvorenie všetkých vysokých škôl v Čechách. Deväť študentských funkcionárov bolo popravených a 1200 náhodne vybraných študentov bolo odvezených do koncentračného tábora Sachsenhausen, kde boli mučení a neskôr zabití.

Povedali by ste, že tento deň, ktorý je pre nás taký slobodný a voľný, bol niekedy dňom strachu?

Niki

Týždeň študentstva

Celý týždeň, v ktorom si tento deň pripomíname, je pre nás sviatkom, je výnimočný, pretože je len náš, v OA je **týždňom študentstva**. Náš tohtoročný týždeň **začal imatrikuláciou prvákov, utorok (17.11.) bol štátnym sviatkom**, pripomenuli sme si udalosti ,,nežnej revolúcie" spred 20-tich rokov, a práve preto je Dňom boja za slobodu a demokraciu a pre všetkých študentov na svete je aj Medzinárodným dňom študentstva. **V stredu prebehla Súťaž v spracovaní informácií na počítači** a tento deň bol aj dňom aktivít mnohých triednych kolektívov.

Štvrtok - športový deň a v **piatok nás čakalo filmové predstavenie** v Košiciach. Tento týždeň môžeme chápať aj ako darček nášho vedenia školy a celého pedagogického kolektívu nám- študentom, a aj preto sa chceme takouto formou v mene študentov OA zaň všetkým, a najmä tým, ktorí sa podieľali na jeho organizovaní, poďakovať.

Redakčná rada

Náš cech je opäť väčší

Toľko príprav, toľko zmien, toľko rôznych postojov, toľko odmietavých tvárí, toľko nadšencov a je to tu- deň D. Deň, na ktorý sa každý rok toľko tešíme. Imatrikulačky. Po čase, ktorý sme strávili tvrdou prípravou celého programu imatrikulačiek, aj tak nikto nevedel, ako to vypáli.

Začali sme slávnostným otvorením, na ktoré svojím pochodom upriamili pozornosť mažoretky. Študenti mohli hneď zistiť motív a tému tohtoročných imatrikulačiek, len čo sa na javisku objavila kontesa aj so svojimi dvornými dámami a privítali medzi sebou aj kráľa. V programe sa objavilo množstvo zaujímavých a zábavných čísel.

Postupne sme sa preniesli od Jánošíka (2.B) cez občasné prerušenie programu v podobe troch reklám (3.B) k spoločenskému tancu, ktorý nám predviedli Karin s Lukášom, vypočuli sme si družstevný rozhovor, kde boli spomenutí aj dvaja profesori (3.B), svoj talent nám ukázala 3.A, sledovali sme aj partičku v podaní 3.C a predpoludnie nám ukončila Pomáda, ktorú zatancovala 2.C. Čerešničkou na torte bola Lenka z 3.C s Brigitou z 2.A, ktoré nám svojím spevom definitívne ukončili imatrikulačky.

Tak to bol program. Aj tento rok sme však boli najviac zvedaví na prijímanie prvákov do cechu ekonómov. Prebiehalo to rovnako ako ostatné roky až na jednu výnimku, že ich na konci pasovala do nášho cechu kontesa.

Čo nás ale naopak nepotešilo, to boli diváci počas imatrikulačiek a to, že 2. A. nám nepredviedla svoj program.

Z môjho pohľadu hodnotím imatrikulačky kladne, podľa mňa sa celkom vydarili. Čo vy na to? ☺ Už teraz sme zvedaví na tie budúcoročné, preto dúfam, že ak budete mať nejaké nápady alebo zlepšenia, dáte nám o tom vedieť.

Tinuš

Imatrikulácie 2009 bez servítky ...

Komentoval: ***Dudlík***

Súťažili sme...

V čom?
V spracovaní informácií na počítači

Kto?
žiaci 2. - 4. ročníka

Kedy?
18.11.2009

Kde?
OA RV – v pätnástke a sedemnástke

Kto dával na nás "bacha"?
PaedDr. Emília Gajdošová
PaedDr. Iveta Emödiová
Mgr. Daniela Lukáčová

10-minútový odpis na rýchlosť a presnosť

Koľko nás bolo ? 39
Koľko nám strhli za chybu ? - 50 bodov

Najlepší drtiči ☺ :

1.miesto: **Ivana Kováčová, 4.B**
2.miesto : **Ľudmila Dobošová, 4.B**
3.miesto: **Vladimír Kékesi, 4.C**

Úprava textu na počítači

Koľko nás bolo ? 20
Koľko nám strhli za chybu ? - 250 bodov

Najlepší „údržbári" textu ☺ :

1.miesto: **Martin Homola, 3.C**
2.miesto: **Viktória Hegedűsová, 4.B**
3.miesto: **Ivana Kováčová, 4.B**

Čo sme vyhrali ?
Peňažné poukazy na nákup tovaru v hodnote **10**€, **8**€ a **6**€.

Andy

Až súdny spor rozhodol o „otcovstve" počítačov

Úryvok článku, ktorý bol uverejnený v špeciálnom magazíne LOGIKA V KOSTCE - Mladá Fronta 1982.

Najrôznejšie elektro-mechanické výpočtové stroje a tzv. diferenciálne analyzátory sa konštruovali už od tridsiatych rokov 20. storočia. Ale za skutočne prvý elektronický počítací automat sveta je považovaný počítač ENIAC.

ENIAC bol oficiálne predstavený verejnosti na Valentína, 14. februára 1946. Tlačové správy, ktoré sa objavili v populárnych časopisoch, ako napríklad Newsweek, svedčia o veľkej pozornosti , ktorej sa mu dostalo. Tomuto dňu predchádzali roky úmornej montáže, pretože sa skladal z 18 000 tisíc vákuových elektrónok, 10 000 kondenzátorov a 70 000 odporov. Regály s elektrónkami museli byť chladené prúdom vzduchu, ktorý vháňali dva letecké motory s vrtuľami. Jeho výkon bol 5000 matematických operácií za sekundu.

Konštruktérmi boli Dr. J. W. Mauchly a Dr. J. P. Eckert. V roku 1950 im bol vydaný patent na samočinný počítač. Na tomto by sa nebolo nič zmenilo, keby spoločnosť Sperry Rand nezačala súdny spor proti firme Honeywell pre patentové práva. Bolo to v roku 1973. Po 135 zasadaniach bol nečakane patent Mauchleov a Eckertov zrušený s odôvodnením, že základnú myšlienku prevzali od Atanasova. Za otca počítačov bol korunovaný Atanasov.

Vybrala pre vás
p. prof. A. Sáreníková

Športový deň

V tento deň mohli žiaci dokázať, či sú športovo založení, akú silu a športového ducha majú triedne kolektívy, ale ukázať sa mohli aj tí, ktorí majú radšej individuálne športy a hrajú sami za seba.

Súťažilo sa vo volejbale, basketbale, tenise, ale potilo sa aj v posilňovni. Tak napr. v basketbale dievčat sa bolo na čo pozerať, hrali s veľkým nasadením a každé družstvo chcelo vyhrať, ale to nie je možné, však? Prváčky z 1.C zvíťazili nad svojimi rovesníčkami, ale nad druháčkami sa im to nepodarilo, boli totiž lepšie. Pocity boli rôzne, víťazi sa tešili a porazení boli sklamaní. Volejbal bol tiež zaujímavý, každý chcel vyhrať, ale nakoniec naši nováčikovia, teda dievčatá z 1.C, získali prvé miesto. Vo futbale zožali slávu víťazov starší žiaci. No a v tenise šťastie prialo pripraveným a im prinieslo aj víťazstvo.

Tu sú víťazné kolektívy celkového umiestnenia:

1.kategória (1.-2. ročník):
1. miesto **1.B**
2. miesto **1.C**
3. miesto **2.C**

2.kategória (3. - 4. ročník):
1. miesto **4.A**
2. miesto **3.A**
3. miesto **3.B**

Víťazi jednotlivých disciplín:

volejbal - **dievčatá 1.C**
basketbal - **dievčatá 2.B, chlapci 2.C**
stolný tenis - **dievčatá 1.B, chlapci 1.C**
najzdatnejší - **dievčatá 1.A, chlapci 2.A**

volejbal - **dievčatá 4.A**
basketbal - **dievčatá 4.A, chlapci 4.A**
stolný tenis - **dievčatá 4.B, chlapci 3.C**
najzdatnejší - **dievčatá 4.A, 3.B, chlapci 3.B**

Marta Jozefčáková, 1.C

Veľké podmorské dobrodružstvo

Po celom týždni zábavy, športu a ničnerobenia sa obchodná akadémia vybrala 7 autobusmi do Košíc. Mali sme ísť na slovenský veľkofilm "Jánošík", ale počas cesty sme sa však dozvedeli, že film sa „zasekol" medzi Zvolenom a Detvou. Takže z Jánošíka nič nebolo. Ako náhradu nám vybrali film Veľké podmorské dobrodružstvo v 3D prevedení, ktorý nám premietli v novootvorenom obchodnom centre Galéria. Prváci a druháci boli prví, ktorí mali možnosť uvidieť tento dokumentárny film. Väčšina z nich buď spala, alebo sa napchávala ☺. V podstate vo filme išlo o to, ako sa korytnačka pokúša dostať naprieč veľkým a krutým oceánom na vysnívané pobrežie, kde môže nechať svoje malé.

Tretiakom a štvrtákom sa film zjavne páčil, keďže tam išli až po nákupoch. Ale nebolo to až také hrozné. Dobre sme sa zasmiali, najedli, nakúpili a prehĺbili poznatky o oceáne. Bol to pekný deň...

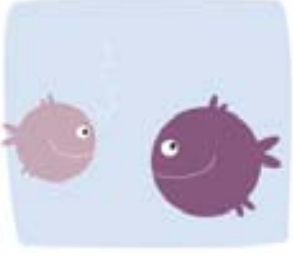

Niki

Účelové cvičenie

Očami prvákov

My prváci sme mali možnosť zistiť, ako to tu chodí , 29. septembra. Sprevádzali nás profesori: Daniela Lukáčová, Ondrej Sanisló, Ján Kováč. Účelové cvičenie prebiehalo na Strelnici. Dostali sme rôzne úlohy od tých akčnejších až po menej akčné. Zdravotníci nám ukázali základy prvej pomoci, mohli sme si zastrieľať zo vzduchovky, na stanovišti topografie sme si prehĺbili vedomosti o určovaní svetových strán s použitím kompasu i bez neho. A v neposlednom rade sme si zašportovali. Boli to rôzne športové hry či frisbee.

Môžeme už len dúfať, že po tejto skúsenosti budeme pripravení na všetko.

Marta Jozefčáková, 1.C

Hurá, znova sa neučíme!

Keď sa povie "branný deň", vybaví sa nám deň plný pobehovania kontaminovaným územím v úžasnom outfite tvorenom pláštenkou, čižmami, igelitovými vreckami na rukách a večne nefunkčnou maskou s filtrom "a la elefant".

Studená vojna skončila, železná opona padla, ale svet, v ktorom žijeme, nie je oveľa bezpečnejší. Možno aj preto sme sa tento rok v našej škole rozhodli, že takto to vyzerať u nás nebude. A nebude to vyzerať ani ako v známej rozprávke Šmolkovia, kde si takto spievali:

„Vľavooo vbok! Branný deň zocelí modré telo tvoje, príťah na hrazde a dlhý beh, trocha plazenia a ťažko chytáš dych, pár klikov daj si, no a makaj ďalej."

My študenti sme to zobrali skôr ako deň, keď sa môžeme tak trochu ,,flákať" a netreba sa nám učiť. Aj napriek studenej jesennej atmosfére nás nič neodradilo od menšieho výletu na miestnu Strelnicu, kde si pre nás učitelia pripravili zopár stanovíšť, presne si už nepamätám koľko, ale ani nie veľa, ani málo. Prišli nás navštíviť aj dvaja mladí záchranári, ktorí nás oboznámili s praktickým ošetrovaním rán

v prírode. Odvážnejší z nás si mohli zastrieľať zo vzduchoviek, možno aj s policajtmi, ktorí tam práve trénovali, lenže nikto sa k nim radšej neodvážil.:))) Nikomu sa nič nestalo, nikomu učitelia z nosa neodhryzli a všetci sme sa spokojne vrátili alebo na obed, alebo rovno domov. Sme radi, že nám počasie prialo a neostali sme ako minulý rok trčať v škole kvôli veľkej búrke. Dúfame, že ďalšie účelové cvičenie bude ešte úspešnejšie ako tohtoročné.

Blanka Breznayová, 2.A

Autosalón Nitra 2009

Medzinárodný Autosalón v Nitre je každoročne komplexnou prezentáciou ponuky osobných, nákladných, úžitkových vozidiel, autopríslušenstva, garážovej techniky a služieb. Prezentuje zároveň doplnky a servisnú techniku, tuningové a historické vozidlá a je aj ucelenou prehliadkou vybavenia i služieb pre vozidlá. Tento rok to už bol 17. ročník.

Tejto výstavy sa prvého októbra zúčastnili aj druháci našej školy. Väčšina z nich bola z výstavy sklamaná, pretože očakávala viac značiek, viac nových modelov automobilov. Náladu však spestrili voňavé stánky, dobré počasie a hostesky, ktoré stáli pri drahých autách, čo bolo príčinou toho, že sa mnohí chlapci nevedeli rozhodnúť, či sa im páčia viac ony, alebo spomínané autá. Napriek tomu sa na výstave všetkým páčilo, doniesli si domov nielen veci z nákupov v blízkom obchodnom centre, ale aj veľa pekných zážitkov.

Dúfame, že aj o rok sa v našej škole zorganizuje podobná exkurzia.

luka

Gupka

Divadlo Actores vzniklo 1.9.1994 v Rožňave ako klasické ale aj alternatívne divadlo v zostave 3 absolventov košického konzervatória a Tatiany Masníkovej. Tak ako každoročne sa žiaci Obchodnej akadémie v Rožňave zúčastnili na divadelnom predstavení ich tvorby, tento rok to bolo predstavenie Gupka. Toto predstavenie vzniklo na základe požiadavky zvolenského Divadla Jozefa Gregora Tajovského, pretože chceli, aby Tatiana Masníková režírovala hru v spomínanom divadle. Z časových dôvodov sa to neuskutočnilo. Režisérka prečítala 54 hier, aby našla vhodný titul. Aj našla, ale v ruštine. Sama si ho preložila a poslala do Zvolena. Táto hra sa páčila Janke Pilcovej a tá ju uprosila, že ak to nebudú režírovať vo Zvolene, tak aspoň v Rožňave. Režisérka súhlasila za podmienky, že Lea, hlavného predstaviteľa, si do predstavenia zoženie sama. Vybrala si Michala Ďuriša z Banskej Bystrice, ktorý hosťovanie v rožňavskom divadle prijal bez problémov. V predstavení vystupoval aj jeden z domácich hercov Róbert Kobezda. Predstavenie, ako všetci, ktorí tam boli, určite vedia, bolo o malej rybke...

Ako vnímajú herci a režisérka diváka z OA? „Dobrý“, ale všade sa nájdu výnimky. Divadlo je špecifická vec a každý ho prejavuje po svojom. Netreba nikoho odsudzovať. Ale tí, ktorí majú nemiestne poznámky, však kazia dojem z divadla ostatným. Aj napriek tomu nám odkazuje riaditeľka divadla toto: „Hojnosti na tomto svete je dosť, vedel o tom Einstein, Newton alebo Leonardo da Vinci. Záleží len na tom, či človek myslí pozitívne alebo negatívne. Podľa myslenia človeka vidíme aj jeho správanie a konanie“. No ona sa riadi životným krédom: Ak niekto niekomu ublíži, vždy ide o nevyrovnaného človeka, nevyrovnanú osobnosť.

Divadlo vstúpilo do svojej 15. sezóny. Teda k vlastnému výročiu chystá novú premiéru spolu s hosťami z prešovského divadla pod názvom Utajení aktéri. A do budúcnosti má pripravené 3 rozprávky pre toho najvďačnejšieho diváka, deti.

Ave

Mladí podnikatelia...?

Informačné centrum Europe direct Rožňava v spolupráci s inými organizáciami uskutočnili dňa 15. 10. 2009 (štvrtok) seminár určený pre podniky, firmy či začínajúcich podnikateľov so zameraním na rozvoj spoločností a lepšie využívanie európskych fondov. Táto prednáška sa konala v Rožňave v sále radnice.

My, poniektorí študenti tretích ročníkov OA v Rožňave, sme prežili tento zaujímavý deň na spomínanom semináry. Pedagogický dozor robila pani profesorka Mgr. Denisa Kovácsová.

Po príchode a registrácii účastníkov sme sa všetci usadili na svoje miesta, kde nás čakal darček, na ktorý sme boli veľmi zvedaví. Bola to taška. Ale nie taká obyčajná, totižto niečo v nej bolo. Samozrejme, z toho nadšenia, že sme niečo dostali, sme to rýchlo vybalili a našli sme len samé brožúrky, ktoré nás vôbec nezaujímali. Ale v taške ešte stále niečo bolo. Konečne niečo užitočné! Malý notes s farebnými záložkami a perom. Tak toto sa nám páčilo už oveľa viac.

Hodiny odbili deväť a seminár sa začal. Na úvod nás privítala hostiteľská organizácia Europe Direct, ktorá predniesla svoju prezentáciu. Ako druhý nasledoval expert z Enterprise Europe Network. Všetkých účastníkov informoval o poskytovaní služieb v SR, o vyhľadávaní obchodných partnerov, o podmienkach na slovenskom trhu...

Hoci to boli užitočné informácie, myslím, že nikto z nás nechápal, o čom rozprávajú. Sedeli sme tam, počúvali, možno niektorí spali s otvorenými očami.

Po ukončení prvej časti seminára nasledovala „prestávka na kávu“. Zo sály sme vyleteli ako rakety. Druhým prekvapením pre nás bolo bohaté občerstvenie. Rôzne zákusky, pagáče, káva, minerálky, ovocie... Pochutnali sme si.

Potom sa začala ďalšia časť seminára, ktorá bola skôr praktická. Predniesli nám program pre výskum, vývoj technológií a rámcový program na podporu konkurencieschopnosti. Ďalej nasledovali úspešné príklady z praxe a nakoniec sa konala aj diskusia. Účastníci neboli veľmi aktívni a nikto sa do diskusie nezapojil.

Chýlilo sa ku koncu a seminár „EU Innovation Roadshow 2009“ uzavreli sympatickí hostitelia. Poďakovali nám za našu účasť, pochválili výborné publikum a zaželali nám veľa úspechov do budúcnosti. Budeme aj my takí dobrí podnikatelia?

Brigitt, 3.A

KOČAP

21. 09. 2009 - pondelok

Odchod na Kočap do Rejdovej. Dlho očakávaná chvíľa. Ak by niekto náhodou nevedel, čo je to KOČAP, tak je to Kurz ochrany človeka a prírody. Určite sa každý z vás,milí prváci, na KOČAP v 2. ročníku (dobré chýry sa šíria rýchlo a ďaleko) teší. Aj my sme sa tešili, to nám môžete veriť. Ale dám vám jednu radu, ktorá stojí asi za všetky drobné. Neskúšajte šťastie! A to vravím smrteľne vážne.

Prvý deň sme prišli na miesto určenia naobed, pekne sa najedli, oddýchli si a vyzrazili sme na túru dlhú zhruba takých 6 km. Pani profesorku Lukáčovú sme skoro ani nevideli. Tá len zabehla do lesa, zrazu znova vybehla, prebehla cez cestu a znova jej nebolo. Ale nazbierala huby, tak sme boli všetci spokojní, lebo nám sľúbila hubové placky, ale nejako sa to nepodarilo. Nebol čas.

Prišli sme rovno na večeru, a potom sme už mali v podstate „veget“. Ešte nám naši profáci stihli porozprávať, aký bude zajtra program a tak. Dohodli sme sa, že ak zakričí p. profesor Kováč: „Služba do klubovne!”, všetci budeme o 5 minút nastúpení, a hlavne ticho.

Na ďalší deň sme od rána do večera mali program, takže sme nemali čas na nejaké naše vylomeniny a veci tomu podobné. Hneď ráno prišli vojaci. Ale naozaj pekní vojaci a ešte aj baby z Červeného kríža. Pána profesora Kováča sme donútili obliecť si

taký zábavný oblek, niečo ako skafander.

Ďalej nám rozprávali rôzne zaujímavé veci o ochrane človeka, z čoho nás potom skúšali na brannom preteku, takže počúvajte, nie ako my, čo sme potom nič nevedeli.

Poobede sa začal boj o život.

Dievčatá hrali futbal. No tak to by sa vám oplatilo vidieť! Ďalej nás čakalo preťahovanie lanom a ešte volejbal. Po večeri a menšom oddychu sme ešte mali súťaž v stolnom tenise a biliarde. Večer sme boli všetci takí unavení, že sme zaspali už o pol druhej, čo bolo naozaj skoro, pretože deň predtým sme zaspali až niekedy nadránom, keď už takmer svitalo.

A prišlo to osudové ráno. Budíček, raňajky a mohli sme sa pustiť do branného preteku. Beh, beh, beh a ešte raz beh. Strašné niečo pre netrénovaných! A medzi tým behom ešte nejaké otázky, streľba zo vzduchovky, a tak ďalej.

Napriek niektorým veciam, ktoré sa tam stali, by sme si to všetci ešte raz radi zopakovali. Neuveriteľný zážitok! Lepšie sme sa navzájom spoznali, zabavili, zašportovali si a hlavne sme mali pokoj od učenia.

Lenka Berešíková, 3.B

● Šport ● Šport ● Šport ● Šport ● Šport ● Šport ● Šport ●

Naši žiaci dosiahli v minulom školskom roku obdivuhodné športové výsledky

Dievčatá:

2. miesto vo volejbale - okresné kolo

1. miesto v dlhodobej súťaži v basketbale - regionálne kolo

2. miesto v basketbale - okresné kolo

2. miesto v stolnom tenise - okresné kolo

Chlapci:

1. miesto veľký futbal - okresné kolo

3. miesto veľký futbal - krajské kolo

1. miesto vo futbale - regionálne kolo

1. miesto vo volejbale - okresné kolo

1. miesto v dlhodobej súťaži v basketbale - regionálne kolo

1. miesto v stolnom tenise - okresné kolo

3. miesto v šachu Jozef Novotný - okresné kolo

Krajská športová olympiáda

Naša škola sa prebojovala v dlhodobej regionálnej súťaži na tieto pozície:

1. miesto vo futsale - chlapci

3. miesto v basketbale - dievčatá

4. miesto v basketbale - chlapci

Naši žiaci boli zároveň vyhlásení za najlepších hráčov v jednotlivých športoch:

Tomáš Havko
najlepší hráč futsalu

Beáta Burdigová
najlepšia hráčka basketbalu

Dosiahli sme mimoriadny úspech, kde sme v celkovom umiestnení stredných škôl KSK obsadili výborné 3. miesto.

Holly

Zábavné čítanie

Vítame vás vo svete zábavy. Tak hor sa do čítania ☺

17.novembra sme oslavovali svoj sviatok. My sme vypátrali, že tento deň bol dvakrát výnimočný pre ***ŠTEFANA FABA z 3.B***, ktorý mal narodeniny, meniny oslavovali ***KLAUDIE***. Týmto im chceme zablahoželať a ako darček dať na známosť niečo o ich menách.

ŠTEFAN- horšia citová prispôsobenosť: je rojko. Meno je vhodné pre ohnivé znamenia, dodajú mu silu a chuť niečo dokázať. Je citovo a domácky založený.

KLAUDIA- citlivá a urečnená. O svoje ciele bojuje argumentmi, ktoré by nikomu inému neprišli na um. Je vždy dobrá, vie sa však brániť. Rada cestuje a poznáva cudzie krajiny. Je neposedná a pohyblivá až do vysokého veku. Meno je vhodné pre všetky znamenia.

(Zdroj - C. Karolinss: Meno je váš osud)

Po triedach sme ,,behali" s dvoma otázkami, to by ste sa čudovali,
čo za haluzoviny nám niektorí žiaci odpovedali. Tu sú otázky a odpovede:

Čo je to feminizmus?
- Náboženstvo.
- Ženská pohlavná choroba.
- Jehovisti.
- Nadmerná chuť na sex.

Správna odpoveď: ***Boj za práva žien***.

Prečo českí žiaci bývajú na ,,koleji"?
- Lebo sú chudobní.
- Lebo chcú mať pripojenie na internet.
- To akože na koľajniciach? To je haluz. Ta asi im šibe.
- Ta asi sa im tam páči.

Správna odpoveď: ***Kolej znamená internát***.

A teraz neodmysliteľné horoskopy pre celý zverokruh na prvý polrok len pre OA:

Nie ste vy náhodou chameleón?
Často meníte farby.

Kúpte si dáždnik,
bude na vás veľa pršať.

Číha na vás sniper.
Alebo ste vy sniper?

Nechoďte do vody, prežijete
len na súši, hrozí vám utopenie.

Je možné, že
zimnom

vás v tomto
období opáli slnko.

Narastú vám
pozor na

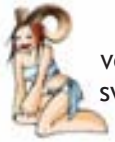

veľké rohy,
svojich priateľov.

Pozor, pozor!
len aby

Obľubujú vás meteority,
na vás nespadli.

Veľa farieb vám škodí, vyberte
OOOopS.. Alebo žeby nie??

si len červenú.

Amor si vás nájde.
Neuhýbajte jeho šípom.

Všetky magnety

sveta sa zorientujú iba na vás.
Budete na roztrhanie.

Nebite sa s pannou.
Určite vyhrá.

Čo vy máte vždy s tými klepetami?
Kleptománia sa nevypláca.

Výroky zo školských lavíc.... 2.B....

Som veľká ako kosatka, ale nemusíš ma chrániť...
Treba mi cikať až tak, že mi to strieka cez uši...
Taká bola hmla, že som v Tesce zablúdil...

Hoď vagy?
Smejú sa len Maďari a Monika...
(pozri facebook Eva Potočná video)

Profil

Vlada Kékesiho

Poniektorí snívajú svoj život, kým druhí uskutočňujú svoje sny. Znie to trochu cynicky, ale bez melodrámy: jemu to vyšlo. Začiatky jeho kariéry začali od samotnej nuly. Ale mal to, čo stálo zato: sen, ktorý chcel uskutočniť, sen, ktorý nevzdal. Byť ďalším známym panáčikom v biznise? Nie, určite ako krédo to nikdy nepoužil. Jemu šlo jedine o hudbu. A to, čo si nezainteresovaní myslia, to radšej necháva bokom. Ako aj sám uvádza, čo najviac miluje, je hudba, hudba, hudba…

Z nulového bodu sa to pohlo pred piatimi rokmi. Našiel svoj životný štýl a oddal sa mu naplno. Spočiatku to boli texty iných autorov, reperov. Potom sa to vyvíjalo ďalej. Začal tvoriť vlastné songy. Bolo jedno kde, za akých podmienok, vždy mal o čom repovať, čo tvoriť. Jednoducho povedané, čo si zmyslel, to dotiahol do konca, stál si za svojím. Avšak prvý závažnejší krok k jeho pasii bolo skontaktovanie sa s producentmi. Potom to už viacmenej šlo ako po masle. Aj sám bol prekvapený hladkým priebehom celého tohto „predprocesu“. Producéri mu dodali hudbu, on si zvolil tú pravú orechovú a po čase boli jeho prvé piesne na svete.

Až keď sa cítil konečne pripravený, odhodlal sa „dať to zo seba von“. Nasledovala tvrdá rutina: škola, skladanie, nahrávanie. No napokon to stálo zato. Jeho úsilie a oddanosť hudbe sa odzrkadlila na prvom vydanom albume: „Otváram svoju knihu.“ Názov je už sám o sebe výstižný, hovorí o živote, realite bez obscénnych meradiel, o tom, čo je, a aj o tom, čo predchádzalo vydaniu jeho prvého CD-čka, ale predovšetkým o ňom samotnom.

Naposledy sme ho mohli vidieť naživo hrať na Strelnici, ale odvtedy už zožal ďalšiu priečku na rebríčku postupu: natočil prvé promo video. Teraz však za najdôležitejšie pokladá úspešné zvládnutie maturitných skúšok a ani s ďalšími plánmi do budúcnosti sa netají: vysoká škola, dobrá práca a čo ostatné k tomu chýba.

Meno a priezvisko: *Vladimír Kékeši*

Znamenie: *Váhy*

Prezývka: *Color*

Motto:
*„Radšej byť nenávidený za to, kto som,
ako byť milovaný za to, kto nie som.“*

Vzor: *„Otec je ako ja, alebo ja ako on?“*

Najobľúbenejšie jedlo: *„Halušky mojej mamy s kyslou kapustou.“*

Obľúbený učiteľ: *rozhodne pán profesor Rášši*

Obľúbený predmet: *telesná výchova*

Nenávidí: *namyslených ľudí, pretvárku*

Odkaz pre prvákov:
„Dá sa to tu vydržať štyri roky.“

Tia

Ako sa lúčia naši najmilší...

4.A

Motto nie je, lebo sme sa nedohodli. Ako vždy...

4.B

Nie je dôležité, kde si, podstatné je, kto si. Nezáviď ľuďom krok pred tebou, nesmej sa ľuďom krok za tebou, raduj sa s tými, ktorí kráčajú s tebou...

4.C:

Smiali sme sa a bláznili, učili a boli milo drzí. Tajne milovali, ľúbili a zrazu nás čosi mrzí. Rýchlo chceli by sme napraviť, čo sme pokazili, čosi povedať, dokončiť... A v očiach lesknú sa nám slzy...

Redakčná rada

Šéfredaktor:
Eva Potočná (Ave)

Redaktori:
Andrea Csekeiová (Andy), **Lucia Ligártová** (Kexica), **Brigita Balážová** (Brigitt), **Miriam Stupáková** (Mirka), **Nikola Danková** (Niki), **Alexandra Vesterová** (Wisku), **Tímea Cseresznyésová** (Tia), **Emília Petríková** (Mimi), **Nikoleta Mikeová** (Nikuška), **Ivana Ujházyová** (luka), **Lucia Truhanová** (Lusynka), **Dominika Tažíková** (Domča), **Blanka Breznayová** (Blanka), **Matina Boldišová** (Tinuš), **Marta Jozefčáková** (Holly)

Svojimi článkami prispeli:
p. prof. Keményová, Lenka Berešíková, p. prof. Sáreníková, Andrej Korsinszky

Komentáre k fotkám:
Dudlík

Grafická úprava:
Anett Kozsárová, Ing. Juraj Valko Krišťák